

Cíl života

Jasný cíl života – dosažení spásy

Ptali se nevěřícího člověka: „Jaký máš v životě cíl?“ „Chci vystudovat, najít bydlení.“ „A co dál?“ „Založit rodinu, vychovat děti.“ „A co dál?“ „Nevím, nějak to tu doklepat.“ „A co pak?“ „A pak už nic.“ „A není to smutné?“ „Je, ale co s tím nadělám.“

Život bez víry ve věčný život v nebi má vždy příchuť smutku.

A tento smutek chtějí lidé přebít jakoukoli časnou radostí. Utíkají před smutkem tím, že konzumují jakékoli potěšení.

Na otázku: „Proč žiješ?“ odpoví: „Nevím, pro rodinu, pro práci, abych si užil...“

Většinou se odpověď nějak týká světa, který nás obklopuje.

Víra nás však volá, abychom se dívali dál než jen na to, co vidíme.

Svatý Pavel říká:

„Věci viditelné přece pominou, ale neviditelné budou trvat věčně. Víme totiž, až bude stržen stan, v kterém tady na zemi bydlíme, že nám Bůh dá obydlí jiné. Ne dům udělaný lidskýma rukama, ale věčný v nebi.“

Život věčný v nebi je cíl, na který bychom měli myslet, který bychom měli přijmout za svůj a o který bychom měli usilovat.

Všechny ostatní cíle by mu měly být podřízeny.

V tom se křesťané zásadně liší od nevěřících.

Myslíme na nebe a to je zdrojem, pramenem naší radosti.

Hezky to říkal P. Pepřík:

„Tady na světě je to všechno hrozně složité, ale v nebi, tam to bude krásně jednoduché, tam už nás nebude nic trápit.“

Když jsem někdy ze světa smutný, připomínám si tuto myšlenku a nacházím v ní radost a útěchu.

Snaha o jeho dosažení je nejlepší pomocí v životní orientaci

Většinou platí, že čím je člověk starší, tím víc vnímá, jak ten život utíká.

A jak se blíží jeho konec, přestávají ho těšit pozitivky a sílí v něm touha být užitečný a zanechat po sobě něco dobrého. Využít ten krátký se čas co nejlépe. (Kéž by se v nás tato touha probudila co nejdříve!)

Jak však poznat, co je skutečně dobré a co přinese opravdový užitek?

Dnešní téma nám odpovídá:

Cokoli prospěje tvé spáse, dosažení věčného života v nebi, **prospěje i tvému pozemskému životu** a světu ve kterém teď žiješ.

Skutečné dobro, které vykonáš, má dvojí užitek: pro přítomnost a pro věčnost.

Poznat dobro však není snadné.

Je to proto, že satan je mistr lži. Často se nás snaží zmást a svést tím, že nějaké zlo vydává za dobro. Pokouší nás ke hříchu a hřích je lež. Tváří se jako dobro, ale ve skutečnosti přináší smrt.

Ježíš o sobě řekl: „*Já jsem cesta, pravda a život, kdo věří ve mne, bude žít.*“

Dnešní téma nám odhaluje, jak je pro nás tato věta důležitá.

Když se budeme držet Ježíše, povede nás po cestě, která vede k věčnému šťastnému životu. Jen On nám odhalí pravdu o tom, co je dobro a co je zlo. Co nám ve skutečnosti prospívá a co škodí.

Jsou totiž mnohé věci, které se tváří jako dobré, ale ve skutečnosti nás od Boha vzdalují.

Uvedme si banální příklad. V důchodu se začne člověk věnovat zahrádce. Věnuje jí veškerý čas a kvetoucí záhony jsou jeho jedinou radostí a pýchou. Všichni ho chválí jak kvalitně prožívá podzim života. Pak přijdou ranní mrazíky a je po zahradě. Člověk se rozzlobí a postaví proti Bohu: „Jak si to mohl dopustit! Za to nepůjdu v neděli do kostela.“

I z dobré věci či činnosti se může stát modla, která nás postaví proti Bohu.

Pro někoho je to zahrádka, pro někoho děti (jak mohl Bůh dopustit, že onemocněly) a mohli bychom vyjmenovat spoustu dalších věcí. Je proto dobré se občas ptát: „**Nevzdaluje mě moje činnost od Boha?**“

Stůl, který má tři stejné nohy, se nekymácí. Stejně i **život, který podpírají tři sloupy je pevný a jistý. Těmito sloupy jsou práce, modlitba a odpočinek.** Když žádný z nich neschází a jsou v rovnováze, i život je spokojený. A k takovému životu nás Kristus zve a volá.

Jak jít po cestě, kterou je Kristus?

Poslouchej, co ti radí svědomí, desatero, učení církve, Duch svatý, modli se, dopřávej své duši lázeň svátosti smíření, aby byla čistá a svěží.

Čistá, aby Krista viděla a slyšela, a svěží, aby měla sílu ho následovat.

„*Blahoslavení čistého srdce, neboť oni budou vidět Boha.*“ Ne jen jednou na věčnosti, ale už tady na zemi.

„*Pojďte ke mně všichni, kdo jste obtíženi a já vám odpočinek dám...*“ V modlitbě, ve svátostech je nám Ježíš nablízku aby nás posilnil, aby byl naší cestou...

I životní břemena jsou lehčí, když mají smysl

Je pro nás velikou radostí, že Kristus je naše cesta ke šťastné věčnosti, ale musíme přijmout, že **ke Kristu patří kříž.**

Křesťan nemá míň starostí, ale může kříže proměnit v požehnání.

Co tě trápí nabídni Bohu jako oběť.

Trápí tě, že tvé děti nechodí do kostela? V každé mši svaté říkej: „Ježíši, odevzdávám ti tuto bolet a chci ji obětovat za dar víry pro moje děti.“ Trápí tě nemoc těla? Říkej Bohu:“ Pane, obětuji ti toto trápení, aby byla moje duše zdravá...“ Utrpení nás očišťuje a posvěcuje, když ho přijímáme, neseme a prožíváme s Kristem.

Bůh mne nespasí bez mého souhlasu a úsilí

Chceme-li patřit do rodiny svatých v nebi, vyžaduje to naše svobodné rozhodnutí jít a konat vůli Otce. Ježíš říká v dnešním evangeliu:

"To je má matka a to jsou moji příbuzní! Každý, kdo plní vůli Boží, to je můj bratr i sestra i matka."

O tom, jestli dosáhneme věčného cíle, nerozhoduje žádná náhoda. Svoji budoucnost máme ve svých rukou.

Tím, jak prožiješ dnešní den, děláš krok k nebi nebo od něho.

Nejlepším svědectvím u Božího soudu budou ti, které jsem přivedl k Bohu (Děti jsou vysvědčením rodičů)

Je takové rčení: „Do nebe jdou všichni společně, do pekla jde každý sám.“

Když myslíme na dobro a krásu nebe, láska nám velí, abychom tam zvali a pomáhali všem, které nám Bůh svěřil.

Jeden kněz říkal, že nejraději odpouští hříchy, protože v té chvíli se duše vracejí, stejně jako marnotratný syn, do Otcova domu.

Láska, odpouštění, dobrý příklad, modlitba, to jsou všechno nástroje, kterými povzbuzujeme druhé, aby se s námi vydali na cestu k Bohu.

Máme být světlem a to se nosí vepředu, aby svítilo na cestu.

I my, pokud chceme někomu pomáhat do nebe, musíme kráčet po cestě dobra před ním.

Nejprve se staň dobrým, laskavým, milujícím člověkem a pak teprve tě ostatní budou následovat.

Máme cíl, máme Krista, který nás vede, mějme i radost a naději, kterou strhneme naše milované, aby se vydali do nebe s námi.

Amen.